

OLAJ, GÁZ ÉS A NAPENERGIA

Idonként az OPEC és a pénzligarchia nagy minden kényszerítő körülmény nélkül. Elárasztják a hamis hírekkel az olajkészletek vészes apadásáról. Ha elég, akkor a Mexikói öbölben dúló viharok által fúrótoronyok és finomítók rémképeit idézik föl. 2008-ban elovették ezt a jól bevált, búsás hasznot hajtó módszert. Közepére az olaj ára elérte a 147 dollárt, hordónként. Azt hitte, itt a világ, de legalábbis az olajkorszak vége. Amerikában a benzin ára felment 1.30-1.50 dollárra, literenként. Mindenki siratta a "régi jó világot", nem hogy Európában kétszer-háromszor annyiba kerül a a mégsincs vége a világnak. Aztán egyik napról a csökkenni kezdett az árszint egészen a 50 dollár alá, minden létható ok nélkül. Napjainkban már megint 70-80 dollár között mozog. Persze ne felejtjük el, hogy a pénzügyminiszterek is szeretik ezt a ritka adóharácsolási lehetőséget, Tehát nyugodtan mondhatjuk, hogy ez az cirkusz csak a cégek és az államok hasznát szolgálja, hiány valójában nem létezik.

Nagyon kevesen tudják, az ujságok sem arról a tényről, hogy Kanadának és az Egyesült több olaja van, mint az egész arab világnak.

Egy része ennek a kincsnek a szárazföldön, kontinentális "polcokon", azaz a kontinenset övező sekély tengerfenéken van. A szárazföldi kutak ugyan még nem apadtak ki, de tekintélyes részüket erózió csökkentett tempóban aknázzák ki, stratégiai tartalékként kezelik tengeralföldi kutak pedig teljes üzemművel dolgoznak és újabb és újabb területeket fúrnak meg. Az Északi Sark jege is óriási területet tesz szabaddá erre a célra.

Ez persze csak az egyik fele a valóságnak. Ugyanis Kanadában hatalmas olajkészletek vannak a felszínen annak közelében, főként homokkal és vízzel keverve. Az Európában alig ismert "Athabasca tar sands", azaz olaj (szurok) homok, hogy pontosabban legyünk. először szóba került egy esetleges olajszuké, vagy arab embargó, a nagy cégek lassan és csendben elkezdtek a megfelelő technológiát kikísérletezni, majd mind méretű üzemeket létesíteni. Ma már óriási mennyiségű szivattyúznak az USA-ba. A rohamosan épülő felszíni üzemek mesze földről vonzák a munkaerőt Alberta olajmezői. Annyi munkás lepte el ezeket a hogy egy részük - lakás nem lévén - sátrakban lakott. ellenére tódultak oda az emberek a magas jövedelmek

Az USA-ban hasonló mennyiségű olaj található a (Utah, Colorado Wyoming) államon keresztülhúzó (oil shale) hegyekben. Olajpala máshol is akad a Izraelben a Balti medencében, Skóciában stb. Ez a hasonló és viselkedésű anyag eddig aránylag nehezen felhasználható, de az óriáscégek itt is kikísérletezték már felhasználás "in situ" módját. A Shell társaság például olyan eljárást dolgozott ki, amely a föld mélyében, pusztítás és szennyezés nélkül szivattyúzhatóvá alakítja cseppfolyósítja az olajat. ESSO és a többi vállalat sem sokkal a megfelelő termelő és finomító eljárások kidolgozásában. Izraelben már nagyüzemi nyernek olajat ebből az ásványból.

Ez a folyamat aránylag lassú volt ezideig, ugyanis valószínűleg nekik is volt némi közükhöz a mesterséges "olajhiány" hisztéria felidőzéséhez és az ezzel járó áremelkedésekhez. A távolkeleti olajigények hatalmas növekedésével azonban már ok is látják a hazai kiaknázásának szükségességét.

Ez még nem minden! Amerikában már évtizedek óta Bakken formációról. Ebben a hatalmas, két US állam (Dakota és Montana) és két kanadai provincia (Manitoba) területén elhúzó olajmezőben, pillanatnyi tudásunk szerint kb 500 milliárd hordó igen jó minőségű található. Kanadában van e kincs kb 25 százaléka. Kis hányada termelhető ki mai technológiával, de a folyamatban vannak és sikerrel kecsegtetnek.

Általában, nem sietnek e technológia fejlesztésével, mert gyorsítják a kiaknázás ütemét, súlyos felfordulást világgazdaságban. Például, a tengeri olajkutatás, az termelés leállna. Ha az USA hirtelen megszüntetné az behozatalát, sok állam olajtermelése és az ebből bevétele átmenetileg erosen csökkenne, amíg a energia igény nem emelkedne, hogy a keletkezett felvegye.

A világ pénz rendszere is óriási átalakuláson menne át következtében. Jelentős mértékben emelkedne az US értéke is, mert nem kellene az olaj egy részét külföldön vásárolni. Az így megtakarított hatalmas összeget az államadósság csökkentésére lehetne fordítani.

Az olajsejkek is csak rövid ideig emelik és tartják szinten az olaj árát, mert jól tudják, huzamosabb csak felgyorsítják a világ olajpala és olajhomok használatbavételét és a Bakken field rohamos is szólva a napenergia kihasználásának emelkedő mértékéről.

Hazánkban még gyermekcipőben jár a geothermál, és a szélenergia felhasználása.

Pedig nagyon jól állunk a geotermia területén. működő hoforrásunk van és úgyszólván kifogyhatatlan felhasználási lehetőségünk. A MOL ebben is úttörő. Dunántúlon már előrehaladott kísérleteket folytatnak a forró vízkészletek zárt rendszerű felhasználására. igen sok helyen középületek, melegházak és néhol fűtésére használják fel a kb 70 fokos melegvizet.

A nyugati határunktól Bécs felé haladva néhány kilométerrel már javában folyik a szélturbinák használata. Nálunk ez igen lassú folyamat, főként a áramfejlesztők külföldi tulajdonosainak ellenállása miatt. Ugyanis ok szeretik a teljes kapacitásukat kihasználni és szeretnek hallani a kényszerű áramvásárlásról. Arra hivatkoznak, hogy szélcsendes időben gyorsan fel kell az áramfejlesztőket, szeles időben pedig csökkenteni a temelést. Ez igaz, de nyugaton erre a célra percek alatt üzembe helyezhető tartalék áramfejlesztőket használnak szélcsendes időkben. A megoldás az volna, ha ezeket a vállalatokat kényszeríteni lehetne az alternatív energia használatára. Amíg a mi zsebünkben fizetendő garantált hasznuk van, eszük ágában sem lesz szélturbinákat napelemeket telepíteni.

A már használatban lévő 50-60 szélturbina után, az szervek nem adtak ki engedélyeket "egyelőre" újabbak felállítására 2008-ban, a fent említett okok miatt. Tehát külföldi áramfejlesztő tulajdonosok elérték a céljukat. a "versenytársakat". A magyar érdekek nem fontosak számukra.

Pedig nem ártana, ha egy kicsit körülnéznének a világban. Az USA-ban és Japánban nagy iramban állítják üzembe azokat a gyárat, amelyek a drága szilikon helyet a CIGS "vékony film" technológiát alkalmazzák.

Ez a napelem sokkal olcsóbb, mint a régi nehézkes szilikon rendszerű. Az amerikai típusú bitumenes anyaghoz hasonlóan vékony, hajlékony és felgöngyölhető formában is gyártják.

A régi napelemek nem érték el a "dollár per Watt" mert a szilikon előállítási ára a kereslettel arányosan sohasem tudtak eleget gyártani a piac kielégítésére. A viszont könnyen és olcsón gyártható, tehát az említett árusítható. Ez az anyag nagy mértékben helyettesítheti a földgázt, olajat és szenet. A óriási iramban fejlődő érzékelhetjük az alábbi hírekből:

Az elektronikai világ cég, IBM egy japán céggel együtt fejleszti a gyártási eljárást és árusítani fogja a Google támogatott NANOSOLAR Ltd. (Palo Alto, már háromszázmillió dollárt fektetett be a kutatásba és a gyártósorok beindításába. Terveik szerint évente egy

termelésére elegendő napelemet gyártanak Egy berlini ötvenmillió dolláros rendeltetést adott le a CIGS elemek szállítására. E forradalmi találmány alkalmazása már évvel ezelőtt elkezdődött s exponenciálisan növekszik

Eddig legalább ezer millió dollárt fektettek be a cégek tucatjai, Kinában, Japánban, az USA-ban és máshol ebbe fantasztikus jövőt ígéro energiaforrás gyártásának felfuttatásába. Az amerikaiak már elérték a legjobb napelemek (20%-os) hatásfokát is.

Hazánknak is megindult már a "vékony film" gyártás, csak az üveges változaté, ami már idejétmúlt technológia.

Óriási lehetőségünk volna idejében csatlakozni ehhez életfeltételeket gyökeresen megváltoztató forradalomhoz. IBM vagy más licenc megvásárlásával elsők lehetnénk Európában s visszaszerezhetnénk jó pozíciókat az fejlődés terén. Ha nincs pénzünk rá, egy amerikai vagy céget kellene rábeszélni egy hazánkban létesitendo nagyteljesímenyu gyár felállítására. Egy ilyen fektetett állami szubvenció sokkal többet érne, mint egy koszos gumigyár, amelynek foként hátrányai vannak.

Ezt az új, olcsó energiaforrást használhatnánk az magyar egyetemi tanár, Lipták Béla tervéhez. E terv napenergiát használna hidrogén eloállítására, amelyet esetén közvetlenül lehetne felhasználni áramfejlesztésre. esetleges túltermelést pedig tárolni lehetne éjszakai üzemeltetésre. Terve szerint Szeged környéke volna a legalkalmasabb ennek a telepítésére, mert évi átlagban környék kapja a legtöbb napsütést hazánkban. Az terve látható a www.hungarianhistory.com honlapon. Ne késsünk le errol a fantasztikus lehetoségről!

Már itthon is folynak üzemi kísérletek a széndioxidból üzemanyag készítésre. Különösen fontos lenne az áramfejlesztő telepek által okádott sokezer tonna káros átalakítása hasznos üzemanyaggá. Itt is megmutatkozik privatizáció által okozott óriási veszteség, mert a külföldi tulajdonosok nem fognak nagyon igyekezni ezen a téren mert "nem éri meg a befektetést"... Az amerikai magyar György professzor eljárását felhasználó tíz üzem már Kinában...

Meg kell említenünk a Makó környéki óriási is, amelyet "ügyesen" eladtak egy külföldi cégnek. Ha mondjuk a MOL kezébe kerül, valamelyest jól is volna vele. Így pedig, csak a néhány forint/köbméter marad a zsebünkbe. Ugyanis a cégnek mindegy, kinek amig világsi árat kap érte.

Teszem föl, az egész termelést mi vennénk meg - kizárnánk az orosz import gázt. Ebből csak kárunk mert a külföldi cég vallutában vinné ki az óriási hasznot országból és nem költenének itt egy fillért sem

Míg az oroszokkal kereskedelmet folytatunk, így van arra, hogy ideális esetben, az orosz import gáz kerül a magyar exporttal. Ez csak rajtunk múlik!

Jó volna kinyomozni, hogy Gyurcsányon kívül, ki volt bunös ebben a szerencsétlen üzletben, és ki zsebelte be magyar érdekek kiárusításáért kapott pénzt...

Magyaródy Szabolcs